

0/38

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

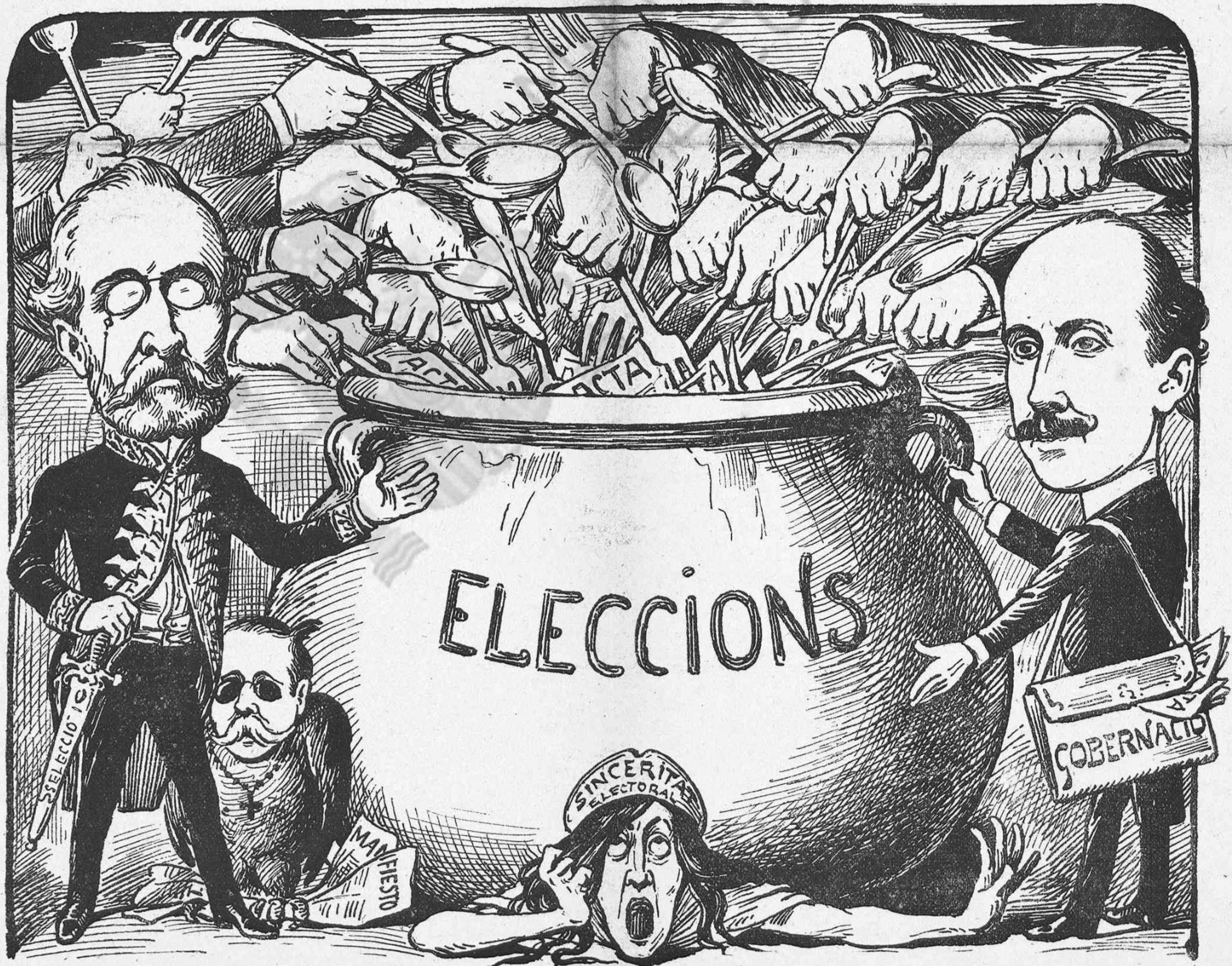
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Estranger, 2'50.

EL GRAN TUPÍ

¿Y la Sinceritat electoral? ¡¡Reventada!!

al arribar la fetxa convinguda veurém obri l' congrés solemnement.

¡Memorable sessió!... L' inmens Silvela presentarà l' govern.— ¡Miréu!—dirá: «¡jaquests son los que venen á arreglarvos!» ¡jaquests son los que us tenen de salvá!»
 ¡Quins discursos més plens de patriotisme! ¡Quins esclats més brillants y més sentits! Al ressó d' aquells xorros d' eloqüencia, hasta ls banchs quedarán mitj enternits.
 La dreta aplaudirà «com un sol home,» l' esquerra somriurá amistosament, y l' centro, perque 'ls altres no 's disgustin, farà d' escolanet y dirá amén.

Després vindrá l' moment d' anar per feyna. ¡La guerra!... ¿Per qué s' ha de discutir? ¿No val deu mil cops més deixarho corre y pensá ab el demá més que ab l' ahir?

Lo passat ¡qué dimontril passat quedí: siguém nobles y práctichs, ¡olvidém!... borrém aquest capítol de de-ditxas y á veure si á la fi 'ns regenerém.—

Posada la qüestió en el bon terreno, las Corts comensarán á treballá, y vinga votar lleys á corre cuyta, y vinga fer pastels d' aquí y d' allá.

Un impost als que viuen en familia, un recárrech á aquells que viuen sols, un nou pago als que prenen xacolata, un sello sobre 'ls naps, un á las cols.

¿Parlar d' economias? ¡Ni somiarho! Mentres duri la santa bona fe y l' país vulgui anar rodant la finia, lo que importa es teni l' ventre ben ple.

Un mes ó dos d' arengas y discursos, tres ó quatre incidents de sensació, las Corts se tancarán qualsevol dia y ¿qué se n' haurá tret de la funció?

Pues, que tot seguirá del mateix modo: els murrís camparán tranquilament, el pa continuarà anant á cinquanta y l' poble sense calsas y rebent.

C. Gumá.

LOS ESCÁNDOLS DE FILIPINAS

JOAN DE URQUÍA (El Capitán Verdades).

LO GENERAL TEJEIRO.

SISTEMA INFALIBLE

UNA derrota era aquella? Ni jo mateix ho sabia: la tercera, la quarta, la quinta... ja havia perdut l' compte.

Res, que m' havia proposat ser diputat, y l' destino s' havia empenyat en no deixarmen ser.

¿Y perquè no n' havia de ser, en un país ahont pot dirse que n' ha sigut tothom? ¿Perqué, veyam?

Si jo hagués tingut la pretensió de ser... ¿qué diré?... bisbe, ó tenor cómic ó príncep de la milicia, els meus

repetits fracassos haurian sigut fins á cert punt explicables; pero xifrantse únicament las mevas aspiracions en possehir la investidura de diputat ¿per qué aquest ensanyament de la sort y aquesta continuada serie de desenganys?

Jo m' posava las mans al pit y sense inmodestia m' atrevia á dirho: persistencia com la meva no l' havia tinguda may ningú. Podrian tirarme en cara la falta d' éxit en las mevas tentativas, pero ¿acusarme de falta de constancia?

Respecte á aquest punt, estava tranquil: ho havia probat tot, lo que s' diu tot. No més me faltava presentarme punyal en má en un colegi electoral á l' hora del escrutini, y assessorar á tota la mesa pera falsificar després l' acta en favor meu.

La primera vegada que m' vaig presentar, vaig anar com si diguésim de quinto. Grans programas pels cantons, prometent fer la felicitat de tots los que m' votessin hasta la quarta generació; homes á las portas dels colegis repartin candidaturas... y res més.

Vaig tenir tres vots; l' un d' ells, el meu. Al·lvenir las segonas eleccions, allissonat per la experiencia, ja vaig conjuminarho ab més picardia. Circulars á tots els electors del districte, besa-las-manos y visitas als meus coneguts, seductoros proposicions fetas á l' orella dels presidents de las mesas.

Disset ciutadans van votarme, contantm' hi á mi entre 'ls disset. Sempre hi recordat ab intima gratitut á aquets setse electors anónims que tan espontáneament van otorgarme la seva confiansa!...

Á la tercera vegada, me n' vaig anar directament al govern civil.

—Deu lo guard: un servidor soch candidat.
 —¿Per ahont?
 —Aquí están los meus apuros. ¡Per ahont!... Per en lloch: no tinch districte.
 —¿Y donchs? ¿qué desitjaria vosté?
 —Que l' govern tingués l' amabilitat d' encasillarme.
 —¡Impossible! No hi ha cap districte vacant: tots están repartits.

—¿Tots? ¿Y l' de Mora de las Canyas?
 —¡Es cert! M' havia passat per alt: ¡una vacant á última hora!... ¡quina delicia!...

Resultat; que l' districte que s' pot dir que jo l' havia descubert, va servir... per contentar á un candidat de més empenyo, que ja havia perdut las esperansas. ¡Vaig alsar la llebra, perque un altre se la menjés!

Ve la quarta tentativa, y... tan desgraciada com las anteriors: ni sobornos, ni rodas, ni una que altre tupinadeta; res m' ha fet profit. ¡Derrotat com sempre!...

¿Qué m' queda que fer ara? Perque jo, ningú m' ho treu de la clepsa, vull ser diputat, costi lo que costi, encare que hagi de somoure tot l' edifici social.

Té... aquí teniu á don Ricardito, aquest que ara passa... Sense l' meu renom y sense la meva experiencia, s' presenta ara per primer cop, y, arribar y moldre, ja ha sortit elegit... ¿Si li preguntés á n' ell mateix?... ¡Don Ricardito!

—¿Me cridava?
 —Si senyor, voldria que tingués la caritat de dirme quins traballs, quins esforços ha fet per sortir triunfant del urna...
 —¿Jo?... Absolutament cap.
 —¿Pero no ha imprés alocucions, ni repartit candidaturas, ni corromput presidents?
 —No senyor: no hi fet mes que una cosa.

—¿Quina?
 —Casarme previamet ab la filla d' un ministre.—
 ¡Hermosa ocurrencia... Demá mateix comenso á... Es dir, demá mateix, no; que en aquest país avuy s' es ministre y demá no se n' es. Quant torni á haverhi eleccions de diputats, dos mesos avants de verificarse, demano la má de la filla del primer ministre que se m' posi á tret.

¡Quina felicitat!... Sortirne com don Ricardito, sense malp de-cap, sense passos, sense desembolsar un céntim!...
 ¡Aixís si que deu donar gust acudir á la Uuyta!...

FANTÁSTICH.

LS electors monárquichs del districte de Granollers, y fins aquells republicans de Badalona qu' exerceixen de monárquichs, han d' estar contentíssims.

Y ab rahó: perque en totas las eleccions els hi donan sempre un candidat de l' aristocracia.

De primer, el marqués de Montroig; després el marqués de Cene-te, y ara últimament el marqués de Santa Isabel.

Ja veuhen ab quina gent se tractan... Sobre tot l' últim que á mes de marqués es fabricant. De manera que si no té la sanch blava, no será perque no usi molt aquest color en los seus estampats.

Ab tot, els republicans poden ferli un gran favor. Si 'l derrotan, el deixarán blau.

L' altre día van cubrirse vinticinch grans d' Espanya.

Vinticinch grans!... Tota fina granallada. No es extrany que tothom grati.

Á Tortosa s' han estat repartint bonos, concebuts en la següent forma:

«DONATIVO de D. Isidro Gassol y Civit, candidato á la Diputación á Cortes por el distrito de Tortosa.

NÚMERO...

»Bono en pan, tocino, habichuelas y arroz.
 »Se repartirá á los pobres el domingo, 9 del actual, á las tres de la tarde, en el patio de la Merced.»

Aquí tenen un document auténtich que patentisa la manera (prohibida per la lley) que de fer electors tenen certs candidats monárquichs.

Els atipan de pa, de monjetas, d' arrós y hasta de tocino.

Cá, si per complaure als seus electors son capassos de tot, fins de arrancarse la cansalada.

Nada menos que sis columnas de la Gaceta té l' última circular dirigida als Tribunals per en Durán y Bledas.

Vaig creyent que á n' aquest ministre l' escriure li ha fet perdre l' obrar.

Es admirable la bona estrella del general de las ulleras fumadas. Va portar al govern el sentit reaccionari, per atreure's l' apoyo de n' Nocedal y 'ls seus missaires, y á las primeras de cambi se n' ha anat á fer ali ab els carlins.

Pero consolis, D. Camilo.

Si al tornar de Filipinas, els nocedalíns li van regalar una espasa, ara, al entrar á formar part del govern, li han donat la vaina.

En lloch de pagar sous, consignacions y cupons, pels quals no hi ha fondos y s' han d' enmatllevar ¿no valdria mes arregiar lo pressupost de una vegada, exigint als acreedors del Estat un petit sacrifici?

Lo que fa avuy lo ministre de Hisenda tendeix tan sols á sortir de apuros de moment, agravant en cambi l' estat de la nació, perque la bancarrota que ha de venir necessariament siga mes espantosa.

Fa com aquells metjes de mala fé, que podent curar á un malalt, allargan la malaltia al objecte de poder cobrar major número de visitas.

Lo general March va escriure una carta una mica forta á n' en Polavieja, queixantse de que en los últims ascensos no se li hagués fet justicia, y l' general de las ulleras fumadas li ha plantificat dos mesos d' arrest en un castell.

Senyemnos, donchs, y diguém: Sant March, Santa Creu, Santa Bárbara no 'ns deixeu.

Y parodiant uns versos de n' Bartrina, exclamém:
 «Es molt original:
 á Espanya hasta 'l disgust es general.»

Lo valent periódich El Progreso de Madrit ha sigut víctima de una nova denuncia.

Mentres governin els reaccionaris, el progrés es impossible.

Un capellá de Palma de Mallorca va dir desde 'l cubell místich:

«La intransigencia es el fonament de la religió católica, y la inquisició ha d' exterminar las creencias contrarias als dogmas cristians.»

Aixís m' agradan els gossos... sense bossal que 'ls privi de obrir la boca.

De aquesta manera quan se 'ls dona la bola, se la tragan.

Espanya ha de morir: no hi ha remey per ella.

Pero vamos á veure: ¿sabrían dirme de que morirá? ¿Morirá de gana? Ho dupto molt: mentres quedí un bri d' herba, hi haurá sempre qui pasturi.

Morirá escolada? No es probable. Fa ja molt temps qu' Espanya está demostrant que sense sanch á las venas també s' pot viure.

No hi donguin mes voltas. Si no cambian las cosas radicalment, la pobra Espanya morirá... de fástich.

Noticia.
 Lo Tribunal de Haute Loire (Fransa) ha condemnat á 18 mesos de presó á un capellá del colegi de Rochechaud, acusat de haver comés atentats contra 'l pudor.

Está vist: certs ensotanats son tan celosos, que quan se veuhen ab el salpassé á las mans, no poden contenirse!

EL CAS DE AGUSTINA SOLER

No 'ns fou possible la setmana passada donar compte de la detenció de Agustina Soler, puig ja teníam lo número en màquina, quan ens enteravam de la notícia. Lo únich que 'ns apressurarem a fer sigüé contribuir a la suscripció oberta en la administració de *El Diluvi* ab una cantitat igual a la que hi posá aquell periódich al inaugurarla. Lo mateix feu lo senmanari *La Esquella de la Torratxa*.

La notícia de la detenció de Agustina Soler, víctima de las intrusions del clericalisme, va caure com una bomba entre 'ls elements avansats de Barcelona. A pesar del incomprendible silenci de una part de la premsa diària que blasona de liberal é independent, entre la qual s' hi conta *La Publicidad*, tothom va enterarse del fet ab verdader escàndol, y no hem de repetir els comentaris que 's feren y 's fan encare entre 'ls amichs de la llibertat de conciencia y de la inviolabilitat del domicili.

Un mossos d' esquadra, vestit de paisá, va detenirla dijous cap al tart en son domicili del carrer de la Corribia, trasladantla al quartelillo de la Plassa del Rey; de allí varen acompanyarla al Palau de Justicia, passant la nit en un dels calabossos ab altres tres detingudas, y 'l matí del divendres la portaren a la presó, ocupant de moment una cambra de preferencia de la secció de donas.

Encare que al principi se li permeté comunicar-se ab las personas que passaren a visitarla, desde la tarde quedá completament aïslada en un dels calabossos del terrat de aquell establiment. Se diu que assistint a una plática que un capellá dirigia a las presas, l' Agustina Soler, exasperada exclamá:—¡Embustero!... Mes qu' embustero!... Vosaltres teniu la culpa de la mort de la meva mare!—Per tal motiu, s' assegura, que se li imposá una correcció disciplinaria.

Lo cert es que desde llavors quedá privada en absolut de tota comunicació. Las moltes personas que tractaren de véurela, no ho poguessen conseguir. Las germanas de la caritat que tenen al séu càrrech la secció de donas, responian ab evasivas, havent donat a entendre qu' estava de observació, subjecte al dictámen del metje. Molts arribaren a creure que tractavan de ferla passar per boja, y fins que conseguirian ferli tornar, extremant l' aïslament a que la subjectavan. En moltes imaginacions se reproduhia ja 'l recort dels torments de Montjuich.

Per fortuna aquest estat de rigor alarmant, cessá el dilluns gracias a la intervenció del digne president de la Sala de lo Criminal de l' Audiencia D. Lleó Bonel, qui prestant atenció a las vivas instancias del públich, passá a visitar a la presa, y ordená que se li tinguessin totas las consideracions compatibles ab lo séu estat. Desde llavors fou trasladada al departament de l' enfermeria, y pogué rebre no sols la visita del seu advocat defensor Sr. Hurtado, sino també la de moltíssimas personas ansiosas de prestarli 'ls seus consols.

Entre 'ls que mes han treballat en favor de la víctima de la intolerancia clerical, s' hi conta un gran número de senyoras amigas de la llibertat de conciencia, las quals, entre altres gestions, presentaren dimars una instancia suscrita per 210 firmas, demanant en termes molt sentits, al jutje del Parch, l' excarcelació de la presa.

Lo jutje Sr. Pascual Español dictá providencia en lo sentit de que no hi havia llech a provehir per no ser part en causa cap de las firmants del transcrit document.

LA VÍCTIMA DEL CLERICALISME

Agustina Soler

testa, a la qual podrán prestarli 'l seu concurs totas las agrupacions y entitats que simpatizin ab la causa de la víctima del clericalisme. A tal efecte, dijous al vespre va celebrarse una reunió preparatoria en lo Centre federal del Carrer de la Canuda.

No li faltará, donchs, a Agustina Soler, l' apoyo decidit dels elements avansats de Barcelona, y es de creure que tots quants estiman la llibertat de conciencia, qu' es de totas la primera y la mes essencial, sino també 'l decoro de la capital de Catalunya, s' adherirán a un moviment que te per objecte treure de la nostra ciutat la mala nota que li ha caygut a sobre, de ser el baluart de la llopada reaccionaria.

Las causas que s' han entaulat contra Agustina Soler son, segons sembla, per coaccions y desacato ab motiu de la séva actitud, quan lo Sr. Permanyer acompanyat del jutje, entrá a casa seva, després d' espanyar la porta al objecte de obligar a la seva mare Maria Birbe, a rebre 'ls últims sacraments.

Y además, per insults y atentat a l' autoritat, a consecuencia de las paraulas que proferí la interessada, quan boja de desesperació, ab motiu de la mort recient de la séva pobre mare, qu' ella atribuí principalment a la violencia que s' empleá pera sacramentarla, sigüé eridada al Palau de Justicia, pel jutje instructor de la primera causa.

No presumim de homes de lley, no coneixem tots els replechs y amagatalls del Códich penal, pero basta tenir sentiments no ja humanitaris, sino simplement humans pera comprendre que ha de haverhi per forza circunstancias eximantas que han de impedir que continui sufrint las molestias de persecuciones judiciales, una dona que tant ha suferit ja ab motiu de las violencias de que sigüé víctima y ab motiu sobre tot de la mort precipitada de la seva pobre mare, a la qual idolatrava. Si no 's poguessen invocar en favor de Agustina Soler, las circunstancias eximants de obeccació y arrebató, no podrian invocarse per ningú del mon.

Ella es en efecte, la filla exemplar, que per amor a la seva mare deixa de casarse; que quan la veu malalta no dorm ni sossega per assistirla; qu' empenya robas y joyas per que res li falti; que observant petits sintomas de millora, que li obran el cor a la esperanza, procura impedir que ningú li parli de sacraments, ab perill d' empitjorar lo seu estat. Ocorre, per fi, 'l fet que sab tothom: la seva casa es invadida, espanyada la porta, els clericals amparats pel jutje fan irrupció en la cambra de la malalta, y quan aquesta manifesta que no vol res y que la deixin tranquila la filla amorosa y abnegada, s' troba expelida, arrastrada fora del local a viva forza. ¿Qui no comprén, qui no participa de la seva exasperació? Los clericals

logran lo que desitjavan: Maria Birbe es a la fi sacramentada: la enfermetat se ceba en ella desde llavors ab doble violencia y a las pocas horas es cadáver. ¿Qui no comprén, qui no participa del desbordament de desesperació de la seva filla?

Las paraulas duras que pronuncíhi, en lo successiu, podrán ser consideradas com a delictuosas, apreciadas segons la fredor del Códich que no distingueix; mes als ulls de un criteri humá ni aquestas paraulas, ni aquells actes de resistencia poden constituir delictes.

May, podrá caure sobre Agustina Soler la tatxa de criminal; es més aviat mereixedora de la doble aureola de filla exemplar y de víctima de las preocupacions funestas y de las rancunias sanayudas del clericalisme.

P. DEL O.

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Ar-ma-ri.*
- 2.ª ENDEVINALLA.—*Rapicuelo.*
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Vilanova del Cami.*
- 4.ª TERS DE SILABAS.—
RI CAR DO
CAR DI NA
DO NA TO
- 5.^a GEROGLIFICH.—*En cap gran cap, cab cap barret wich.*

ENDEVINALLAS

XARADA

Dedicada a ma amiga A. R.

Llegeixi 'l que 'm va passar lo dimecres al mitj dia quan venia de dinar de casa la meva tia.

Tot tranquil jo me 'n anava a pendre café al Total quan un home que passava 'm va tractar d' animal.

Vaig dirli que m' expliqués perque havia dit alló y plantarme un gran revés va ser la contestació.

¡Hiu-dos! Jo com una fiera me vaig posar al moment: vaig dirli qu' era un tercera faltat del enteniment.

M' anava a torná a pegar, pero vaig ser més llest qu' ell y quart cop li vaig donar en lo bell mitj del clatell que per terra va rodar.

UN ESCOLAPI-LLO.

TRENCA-CLOSCAS

S. MARCELINO NOLAS

Formar ab aquestas lletras lo nom y apellido de un home polítich.

NOY DE FORA.

GEROGLIFICH

A . A
D D
I I I
RT

LO

PEPET PANXETA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Cucarata, J. C. G., Un Calderí, F. Farré, Un Smart, Pau Truchs, J. Frascuelo, R. F. y M. F. Desnaturalisat, Narcís del Toro, Noy de 'n Nara, Un Repatriat, y J. Mora.—*Lo qu' envian aquesta setmana no fa per casa.*

Ciudadans Angel Moix, Palitrochs, Un 13 anti-fatalista, Candidat Candido, Crach, Pau Ramón, Joan Rocavert. Un de Castell-bisbal, Ll. Torné y Ribó, Magarrufas, Patacons, y Tal-là Tal-lera.—*Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian aquesta setmana.*

Ciudadá R. Muntané: La composició no diu res de nou.—*Simon Alsina y Clos: Rebuda la poesia: va bé: la publicarem.— Cafelá badaloní: La de vosté es molt defectuosa de forma.— Q. Mallev: Necessitats de confecció 'ns obligan a retrassar algunas vegadas la publicació dels treballs que 's reben. Per lo demés ja sab que 'ls que 'ns envia vosté son sempre ben rebuts.—J. Torras: La composicioneta de vosté es fluixa.—Cel d' Amor: La seva se ressent del mateix mal.—Pepet: ¿Ahónt aniríam a parar si publicavam aquestas cosas? La pornografía está desterrada de las nostras columnas.—Miquetas: Los seus versos no son aprofitables.—Anónim: (Badalona): Estém cansats de repetir que totas las noticias han d' estar firmadas per persona que 'n respongui.—F. Llenas: Las dos composicions van molt bé: las utilizarém.—J. G. (Perpinyá): Ens hem enterat ab gust de la millora del malalt.—N. Bas: Rebut l' article: procurarem complaure'l sempre que tinguém espay per insertarlo.—J. M. C.: Aquest porro no raja prou fi: l' ultim vers esta embussat.*

ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.